

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

Редакція й Адміністрація:
Львів, РИНОК ч. 16 п. ПОВ.
Телефон Редакції 246-48
Телефон Адміністрації 229-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 504.000
Валюта Чеських Лихот.
Прага „Діло“.

Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
місячно (з нинішню) . . . 5.00 зол
чвертьрічно 15.00 „
піврічно 30.00 „
річно 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ. У ЧЕ.
ХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО
НИЖНЮ Б-НИ „ДІЛА“ В ОБЕМІ 10—15 АРКУШІВ ДРУКУ.

Об'єднання усіх українців Закарпаття.

УСІ ПАРТІЇ САМІ РОЗВ'ЯЗАЛИСЯ.

Провід усіх українських партій на Закарпатті рішив, що партії перестають існувати та віддають себе до диспозиції Української Центральної Ради.

ЗАСІДАННЯ ПРАСЬКОГО УРЯДУ У СПРАВІ
ЗАКАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ.

Після повороту мін. Хвальковського з Німеччини праський уряд відбув засідання присвячене справам Закарпатської України.

Чеська влада евакуує Закарпатську Україну.

Праський уряд наказав евакуювати з Ужгороду губернаторський уряд, команду жандармерії дирекцію пошти та деякі військові установи.

На домагання закарпатського і словацького уряду Прага внаслідувала обом державам фонди на адміністрацію.

Димісія міністра Парканія.

Міністр та губернатор Закарпатської України Парканій уступив. Подаючи цю вістку, АТЕ

твердить, що він був дуже непопулярний серед населення Закарпаття.

Становище Румунії до справи Закарпатської України.

Заперечуючи поголоски, букарештський „Дурестул“ твердить, що Румунія не інтервеніувала в Будапешті у справі переговорів у Ко-

марні. Румунія поважно заінтересована новою границею між Малярщиною та Чехо-Словаччиною з огляду на комунікацію.

Положення на Закарпатській Україні в польському й мадярському навітленні.

РОЗБИЛИ МАДЯРСЬКИХ ДИВЕРСАНТІВ.

ПАТ повідомляє, що минулої п'ятниці чеські війська окружили один з повстанчих відділів та частинно вибили його.

В мукачівській та ужгородській в'язниці є сотні партизанів.

СУТІЧКИ З ПОВСТАНЦЯМИ.

АТЕ подає: Мадярське й українське населення Закарпаття роззброїло кілька станиць жандармерії та звело сутічки з жандармерією та прикордонною сторожею між Ужгородом і Мукачевом.

ЗАМИКАЮТЬ ЦЕРКВИ?

Мадярська Телеграфічна Агенція подає: Повстання на Закарпатті переходить у громадянську війну (?). Не зважаючи на воєнний стан, населення виступає проти війська і жандармерії. По містах замикають церкви, тому населення ховається перед церквами.

Влада утримує все населення за повстанців (?), і арештує чоловіків, жінок та 10-літніх дітей.

ПРОСЯТЬ ІНТЕРВЕНЦІЇ.

Мадярський посол зі Закарпаття Корлат звернувся телеграфічно до мадярського і польського посольства у Празі з проханням інтервенції в обороні 305-ох мадярів, що стануть перед польським судом в Мукачеві, яким загрожує розстріл.

ПРОВІДНИКА МАДЯРСЬКИХ НАЦІОНАЛ-СОЦІАЛІСТІВ АРЕШТУВАЛИ НА ЗАКАРПАТТІ.

Як говорять у Празі, військо з підмогою жандармерії арештувало на мадярському пограниччі 300 мадярських диверсантів, між ними провідника націонал-соціалістів Шаласія.

ПІШЛИ СОБІ ДО РЕСТОРАНУ...

Мадярська Телеграфічна Агенція подає на основі оповідань утікачів: Вояки-українці, що мали розігнати мадярських демонстрантів у Берегові, зверталися з ними, заспівали мадярські пісні та пішли до ресторану (!), де публіка зробила їм овацію. Тому військова влада наказала, щоб українські вояки в Берегові відбували службу без зброї (?).

Інтерв'ю амбасадора Веняви-Длугошевського на тему Закарпаття.

Амб. Венява-Длугошевський дав представникам одного мадярського шовіністичного інтерв'ю на тему польсько-мадярського кордону. Він одозброєно цю концепцію, Німеччина керується у своїй політиці боротьбою з комуні-

змом. Закарпаття, на думку амб. Длугошевського за бідне, щоб Прага зуміла його упорядкувати; з господарського погляду воно зв'язане з Малярщиною.

Словацький уряд розв'язав масонські льожі.

МАНІФЕСТАЦІЇ У СЛОВАЧЧИНІ.

Словацький уряд розв'язав масонські льожі в цілому краю. Поліція опечитала домішки льожі та масонствувала їхні майни.

ПАТ повідомляє, що словаки (?), німці і поляки малили в Братиславі протичеську ма-

ніфестацію. Є чимало ранених. Мадярська Телеграфічна Агенція обчислює ранених на 35 осіб та обурюється, що поліція була також молодих чоловіків та дівчат.

Шлях до монопартії.

Варшава, 15. жовтня 1938.

Варшава входить уже у виборчий період, себто перестає анімуватися міжнародними подіями та звертає своє зацікавлення у сторону внутрішньо-політичних справ. Те зацікавлення настільки скромне і помірковане, що небагато польських патріотів знає, коли саме день виборів до сойму та сенату. У домітках т. зв. обведових комісій, в яких вилічені до перегляду списки виборців, не можна нарікати на натовп. А проте такі виборами і сирій варшавський громадянин і варшавський журналістичний світ цікавиться сьогодні вже більше, ніж напр. справою Закарпаття. Осередок уваги польського громадянства переноситься знову на внутрішній відтинок.

Склався на це не тільки той щасливий збіг обставин, що чехословацький конфлікт (з винятком словацького та закарпатського відтинка) покінчився вже мирно та що справу виборів актуалізує просто календар. Склався на це щораз більш домінуючий погляд, що на внутрішньо-польському терені річ не йде про вибір нових послів, а про подію, яка може мати вагітне значіння для цілого польського державного устрою. Коли так люди не підходили до цього сойму в менті розв'язання парламентарних палат, то глибше почали аналізувати внутрішню польську ситуацію на тлі вислідів виборів, себто після устійнення посольських кандидатур у минулий четвер.

Переглядають польські громадяни списки польських кандидатів і дивуються, почувуючи себе досить незручно. Появилися негайно статистики: тільки 44 польських послів з останнього сойму та ще й 10 з попередніх соймів — решта все „нові“. У правиборах „переміг“ (чумо) на цілій лінії ОЗН, який до нового сойму впровадить яких 120—150 послів; але польські спеці від персоналій уміють вичислити щонайвище 12—15 назвищ, які належать або до сметанки ОЗН, або які взагалі у Варшаві відомі зі свого обличчя, поглядів, чи якихось вартостей; очевидно, що до тих 15 осіб треба врахувати вже й 4 назвища польських міністрів. Перепали не тільки ті, які в попередньому соймі проявляли проблиски власної думки та покірливо не підчинялись волі уряду чи проводу ОЗН чи хочби панівним настроєм (напр. б. пос. Войтович, який мав відвагу виступити проти п. Войцеховського та його антиукраїнської істерії). Пропали і такі, які служили вірно та щиро (як пос. Валевський, довголітній референт бюджету закордонного міністерства, чи пос. Відольський, недавній потентат ОЗН у Тернополі). Це виказало, що й унутрі ОЗН ведеться палка боротьба за особи та довкола осіб. Не ввійшов ніхто з консервативістів, які збагачували каталоги послів попередніх соймів бодай назвищами старих польських шляхотських родів. Нема представників інтелектуального світу, чільних науковців, письменників, публіцистів. Як про білих круків кажеться про Славека, ген. Желіговського, Мацкевича, які мають своє ім'я та обличчя і пройшли крізь „духо від голки“ проти волі ОЗН. До пікантерії належить вибір кількох таких кандидатів, які негайно зреклись. Як про заповідь епізодів з гумористичним посмаком у будучому соймі говориться про кандидатуру коломийського п. Санойци; деяку пікантерію має хіба тільки кандидатура одного з колишніх чільних людей польської хлопської опозиції, колишнього берестейського в'язня Пуктека. Решта все — безналіжна сіра сірнина.

Союз Українок реактивований!

КОМУНІКАТ ГОЛОВНОГО ВИДІЛУ „С. У.“

Головний Відділ Центрального Українсько-го Жіночого Товариства „Союз Українок“ у Львові діляться оцим з цілим українським громадянством радісною вісткою про реактивацію Товариства. Міністерство Внутрішніх Справ, признаючи слушність аргументів, наведених у рекурсі Головного Виділу „С. У.“ проти розв'язання Т-ва, скасувало рішення про розв'язання та привернуло цілу статуту до діяльності Союзу Українок, з усіма його Філіями і Клубами. Повідомлення про реактивацію переслало львівське керівництво голові Т-ва в суботу 13. жовтня н. р.

Пристаючи після п'ятимісячної примусової перерви наново до праці, віримо глибоко, що українське громадянство, яке виявило нам стільки признання і співчуття у важких для нас часах після припинення діяльності Т-ва, не відмовить нам і надалі своєї прихильності й активної підтримки.

ЗА ГОЛОВНИЙ ВИДІЛ „С. У.“:

Мілена Рудницька, Оксана Джиджора-Дзьоба, голова, секретарка.

Батьки і діти під Прапор „Просвіти“!

3 життя українців на Буковині й Басарабії.

ДО УКРАЇНЦІВ ДАЛІ НЕ СТОСУЮТЬ МЕНШИХ ПРАВ.

Румунський державний секретаріат для меншин видав у суботу 8. ц. м. такий комунікат:

Щоб піти назустріч домаганням меншин, міністерство шкільництва вводить із днем 10. ц. р. обов'язкове навчання: німецької мови в класах та мужеської учительської семінарії в Чернівцях, Германштадті та Кольошварі, обо-в'язкове навчання мадярської мови в Арадї й Тргу-Муреш, російської мови в учительських семінаріях у Кишеневі та сербської у Темешварі.

На підставі румунського спису населення з 1931 р. в Басарабії жило 600.000 українців та 150.000 москалів, на Буковині 300.000 українців (у дійсності — 450.000) та 70.000 німців. Отже в українській етнографічній території будуть рідні московської та німецької мови.

УКРАЇНСЬКІ ТОВАРИСТВА ІСТНЮЮТЬ, АЛЕ НЕ МОЖУТЬ ПРАЦЮВАТИ.

Українські товариства й установи на Буковині незалежні, але не сміють проявляти жодної діяльності. На засідання виділу треба носити 5 днів скорше прохання до військової влади.

У Басарабії, на Буковині й Марморощині не в одній державній школі, в якій учили б хоча б одну годину на тиждень по українськи. Дітям на приватні школи теж не дають.

АНТОН РУДНИЦЬКИЙ.

УПЕРШЕ В ПАРИЖІ.

Нарешті наш корабель, великан „Европа“, який — честь йому й слава! — підчас 5-тигої плави з Америки ми й не відчували, що наближається до берегів Європи. Маємо цей берег перед очима як від кількох годин; спершу це скелі Ірландії, потім зелені лави Британії, врешті не-в'язки, мурі — все це чимраз більше й вираз-ніше, все це росте на очах — ціле місто — Шер-бурґ. Ще довгі нудні маневри „Европи“ поміж великими провалями фортечних укріплень, які тут домінують, і за хвилину стаємо анову на твер-дій землі; після восьми місяців — на європей-ській землі! Метлі церемонії проходять досить скоро, дари що французи урядові з якоюсь незро-зумілою пристрасністю шукають за американськи-ми папіросами, тими самими, які у Франції. Як тільки переконуються, на кожному кроці можна зустріти по „твердих“, нормальних цінах. Але ціна дорожжиків абияку коли тайни митних і митників „честерфілдів“, кількості, куди тільки пішла норма, урядовець одним махом знімає ціну. Вже за хвилину сидимо в спеціаль-ному поїзді, призначеному для свіжих „амери-канців“, який за п'ять годин має завести нас до Парижа.

На перший раз у Франції — отже цікавить нас, що бачимо крізь вікно вагону. Все воно нам так само, як в якійсьбудь другій захід-ній частині Європи, але так само „європей-ське“ — ті самі кімнатки від усього, що бачи-мо крізь вікно вагону в Америці!

Паризькі там враження „переслідують“ нас знову, все мимоволі порівнюємо, яке воно

На різні інтервенції в Чернівцях і Бука-решті відповідали, що всі справи поладить прихильно новоіменований королівський на-місник Олександр. Королівський намісник, який урядом вже більше як місяць, каже всім укра-їнським делегаціям, що не може нічого сам рі-шити, бо чекає на доручення з Букарешту, як поставитись до українського питання. Таку відповідь дав він навіть на прохання про до-звіл на дитяче свято „Николайка“. (На Букови-ні не вільно сходитися на проби, як нема до-зволу на виставу).

ВАЖИЕ ДЛЯ ЛАНЬ! Воини на плаші, костюми, сухий, і шовки **РОЖА БОТВИН** в нововідкри-тій львівській ул. Ботви. в 9.

ДОПОМОГА УКРАЇНСЬКИМ ПОЛІТ. В'ЯЗНЯМ.

У військовій та цивільній в'язниці в Чер-нівцях відбуває кару доволі велике число укра-їнських політ. в'язнів. Більшість із них — це селяни. Вони терплять сильно на недостатку харчів, теплої одягу, ліків і т. д. Дяки з них походять із далеких гірських околиць, або аж з Басарабії. Наше громадянство не давало їм ніякої помочі, тільки кілька щирих одиниць

MAG № 2
М. П. ПАВЛЮКОВИЧ
ПРОКТОР
СІМОНІ ПОЛІССІ
ДАВНІЙ КОЛІР

Mag № 1
УСУШАЄ ПАРИЖІ
І ХОРОНИТЬ ПО-ЛЮБІ ПЕРШІ
ВІПЛОД.

опікується політичними в'язнями в Дофтанї (коло Букарешту). Тепер справа йде до кра-йнього. У Чернівцях заклали комітет, який по-стійно буде опікуватися нашими в'язнями.

ПО ДВАЦЯТЬОХ РОКАХ СТАВ НЕБЕЗ-ПЕЧНИЙ.

Черновецький магістр звільнив зі служби начальника канцелярії п. Максима Тарка, бі-ліжних прав до емеритури. Причина звільнення така, що п. Тарко був у рр. 1918—1919 старши-ною Української Армії та не опитував за румун-ським громадянством. Батько п. Тарка був дов-гі роки перед світовою війною заступником посаджених Чернівців. Сам п. Тарко ввесь час там проживав і студіював. Як начальник бюро він заступав часто чернівські справи в цен-тральних урядах Букарешту. Він ніколи й ніде не скривався з тим, що був українським старши-ною. Ніхто йому не брав теж цього за зле. Аж тепер по двадцяти роках пригадали собі йо-го „гріх“.

Утративши посаду п. Тарко відкрив, на спілку з інж. Гузкою, фабрику всіх ролів мила.

ПІДПРИЄМЧИВИЙ УКРАЇНЕЦЬ.

Фірма „Радіофонія“ інж. Івана Горвацького в Чернівцях перебрала головне заступництво німецької фабрики газових масок для цивільно-го населення — однієї фірми, яка має право дрібної продажі в Румунії. Перед конференцією у Мінхені наша фірма робила добрі інтереси...

У БАСАРАБІИ ТИФ.

Румунське міністерство адоравля видадо в порозумінні з генеральною дирекцією залізниць розпорядок, що всі подорожні третьої класи, які їдуть із Басарабії до Румунії, мусять вика-затися урядовою посвідкою, що перейшли че-рез станицю відшування. Таку саму посвідку мусять мати також ті всі, що переходять мости на Пруті. Румунський уряд хоче цим наказом зьлокалізувати пошесті виключно на Басарабію. Про лікарів які зналиб мову населення, про назви ліків, брошури в українській мові й т. ін. не згадують ніде, ні сабечком.

Володимир Цецик.

„тут“ і „там“. Не можемо цього позбутися і в Парижі, де першою „жертвою“ цих порівнянь паде — Айфелева вежа.

Підждаючи до Парижа бачимо „щось“ із заліза, куди вище від доколичних домів і веж. Хвилину треба надуматися, щоб відгадати, що це „щось“ — найвища будівля в Європі. Мабуть кожний європейець знає із картин вигляд вежі Айфеля не гірше, як він знає ратуш у своєму рід-ному місті — і мабуть кожний уявляє собі її не-мов якийсь Гаврізіанкар на ті Парижа. Не пере-чу, що так було і з нами. Але очі, що звикли до американських хмародерів, ніяк не могли пого-дитись з фактом, що це залізне „щось“ — сла-ва своєю висотою гордість Парижа й Європи! І ще довшу хвилину наші очі блукали по обрії шукаючи за „справжньою“ Айфелевою вежею; врешті треба було помириться із тим, що вона саме це невеличке „щось“ перед нами.

У Парижі спека, яку, як кажуть „віддавна“ не пам'ятають. Бачимо багато панів без панчів, зате ніодного чоловіка без маринарки. Коли ці-кавимось — у власному шкурному інтересі — цим двоглядом, дістаємо відповідь від знавця місцевих звичаїв, що „це не лижне“. Одночасно бачимо на кожному кроці на вулицях, у Люксем-бурському парку чи в садах Лювру пари й па-рочки, які мабуть у житті ще не чули слів „не-лижне“, бо поводяться, немов Робінзон із маде-муазель Пятницю на безлюдному острові... Хи-ба це не тема до міркувань на тему „Що не ли-жне в Парижі?“

Париж живе, рухається, кипить. Він живе і в тій юрбі переливається по бульварах і ву-лицях центру міста і в тій юрбі, що займає всі сто-лики коварень, висушених до половини вуличних хідників і в тих живих, крикливих, розмаханих шоферах і поліцаях, які висотриваються, як сід- кілька довгих хвилин розходяться кожний у свою сторону, немов ніколи-ніщо й не було. На-

зверх, коли хтось, як ми, може запізнітися із цим містом тільки в кількох коротких днях, не-легко дошукатися тут якоїсь педантерії, солід-ності чи порядку у всьому вуличному руху та житті. Авто їдуть, мов навіжені. Бо-зна за яки-ми правами; комунікаційних світел нема; ніхто, назагал рухом не кермує — і всі почувуються як у власному сосі і замість переїханих трупів на вулицях, бачите самих живих людей!...

У „серці“ Парижа, коло Опери і великих ма-газинів, англійську мову чути ледви чи не час-тіше, як французьку. Американців легко пізнати по перевішенім через плече „Кодаку“ і по цьо-му, як на кожному розі вулиці вони автоматично задирають голови вгору, щоб подивитись на сві-тлий комунікаційний сигнал, якого, очевидно, тут нема. Тільки брак цих сигналів пригадає й-коли, що ми в Парижі, коли зправа і зліва чуємо англійську мову.

А парижани? Напевне їх нема тепер, під-час літнього сезону, у балеті „Фолі Бержер“, де дирекція так „наставлена“ на ошукування чу-жинців, що коли купуємо досить дорогі білети, під умовою, що вони будуть у першому ряді — у чому нас касієрка святошю запевняє, — на салі салюють нас на підломи неможливі, далекі місця. Не помагають ніякі протести у чотирьох вифрачених гангстерів, які „репрезентативно“ сидять у фойє як дирекція театру — дарма що нас велике товариство і ми хочемо піти геть із театру. Усе наше обурення з приводу явного о-шукування відбивається об їх вуха немов об тверді переди їх накрохмалених сорочок. Мають бесті, як видно, практику і в цього роду дискус-сіях!

Доречі: програма „Фолі Бержер“, цього-ж сласного в Європі театру нижче критики. Кажу-нам, що це літо. Але нежже в літі фантазія деко-ратора працює гірше, як у зимі, а базет гірше танцює? Програма, що її бачимо, підком про-

Чи Ви
вже
маєте
???

КАЛЕНДАР-АЛЬМАНАХ

„КРИНИЦЯ”

на 1939 рік.

Мала настільки жита кожного інтелектуала у його праці. Прегабатий міст у зниклих інформативних частинах. 200 стр. друку.
НОВИНА! Замість дотеперішнього календарного місяцогоріччя "Криниця" Календар - термінар
тижневий записник такий потрібний кожному у його званні! ЦІНА т.льки 1-50 зол.
Замовляйте: Видавництво "ДІЛО", Львів, Ринок 10.
Купуйте у всіх книгарнях і провадних часописах

4th BR
RHE
MAETZ
222

Розв'язали читальню в Журавенщині.

Повітне старство в Жидачеві розв'язало 11 жовтня ц. р. довголітню читальню „Прогресу“ в Якішківцях в районі філії Журавно. Постерунок поліції в Малинській забрав ціле читальнине діловодство і домінуку опечатав. У мотивах свого письма подане старством, що читальня перекривала крадені річі та передержувала карних адміністраційно членів. Фактично це літом ц. р. якіс злочин перекривували під сценою крадені річі, однак це було в домішні коопера-

тивний, а не читальняний. А що до каральності читень, то справді сам о. Юрій Боднар як голова читальні був покараний за 1-листопадову академію, однак тільки карою адміністраційною.

Це вже третя з черги читання цього року в Журавеїщині розв'язана повітовим старостом. Роблені рекурси до вояцтва нічого не допомагають, бо вояцтво в Станіславові прихильється до рішення староста.

Що писало „Діло“ 50 років тому

Четвер, 12 (6) жовтня 1933

...ми прийшли з найкращими намірами...

Під час генеральної дебати над бюджетом у сеймі посол Романчук виступив з промовою, в якій зробив короткий огляд праці сейму в останній шестимісячній каденції. Посол Романчук міг йти далі, але він вирішив не робити цього.

«Тепер не велика була би хазарка, якщо би така становище, таку більшість тут мали, як у нас, панове, навіть з додатком того „балету“ семнадцатого за шість літ діяльності ми могли визнавати найкращими успіхами». Але нас, руських людей, було в союзі тільки маленька горстка. А прийшли ми найкращими намірами і робили все, що могли би довести до полагоди приречених міжнародних відносин. Правда, з великими проєктами реформи ми не вступали: це-ж не річ меншину, а це такої дії. Але ми хотіли дієвими справами проєзувати, проєкти в справах національних та економічних, а з одними і другими ми не мали щастя. Тепер на довго станемо перед вибором: чи в панове, і чи Як голос виборця буде свободніший, то розвину нас по справедливості. Коли не буде свободи, мова, панове, до того дійде, а чи і тої дієвої наш горстки вже тут не буде. Будете тоді мати ще обідніше поле, певно й успіх буде ще світліший».

УМЕР ТВОРЕЦЬ „ВОЛЯПІНА“

„Творець „дольника“ вмер чимий діями в Київській у 514-му році життя. Давидів літ єдине свідчення на ствердження міжнародної мови і вступила у рух з тим проектом 1881 р. Торгівля привадила міжнародному конгресу соліністіа у Мюнхені, чергового конгресу в Парижі, що має відбутися 1889 р., не дожила. Провід над соліністіа першодити тепер на йогося Агг. Наркософа, професійних торговельних шлях у Парижі.

Українська Щадниця в Перемишлі

2126 1-4

Українська Каса Ощадности

з популярною обсерваторією повідомляє своїх в.п. Щадників і Кліснів, що теперішні конто чекова в п. к. о. с ч.

З Ділового Комітету „Свята Христіянської України“.

КОМУНІКАТ 4.

1) Всі місцеві й окружні Комітети „С. Х. У.“ зобов'язані негайно після відбуття місцевих чи окружних мовидельних торжеств прислати до Ділового Комітету „С. Х. У.“ у Львові, вул. Новий Світ 22, докладні звіти, як також цікаві свідчення з цих свят.

2) Де були якісьбудь заборони ювілейних торжеств, вшквалів ювілейних хрестів, козпортажів ювілейних видань і т. п. — там місцеві чи окружні Комітети „С. Х. У.“ алаять негайно докладні описи справ і перешлють їх Діловому Комітетові у Львові разом з точними відписами всіх урядових писем із заборонаю. Всіх цих даних потребує Діловий Комітет, щоб поробити заходи в справі скасування всіх заборон.

вінціональна виключно з коміком, після дотепів якої і саї серія титла... Зате у фокус намагається робити «фільмований» настрій оркестра, зложена із трьох грубих, старих жидів, підперезаних жовтими еспанськими поясами і догано від стій до голови пофарбованої дами.

(Hі їжі, але справедливі завази на тему „Фолі Бернер“ хай будуть єдиною помстою за ціле наше товариство ошукане на місцях, грошах і прогнанні)

Чуда, якіни є Лювр, вид із нього в напрямі Тріюмфального Луку, та передовсім ті всі старі, кручені, повні бруду та традицій вулички, все одяково цікаве — завжди і для всіх. Шкаве тут усе те, що можна бачити підчас коротких відвідин Парижа, в середині. Понура суворість „Нотр Дам“ (де, доречі, я „чорне на білім“ довідався, як непристойний мій одяг, коли прочитав при вході, що: „Вступ заборонений особам непристойно одягненим. До них вараховуються й мужики без маринарок...“ А я власне був без маринарок!), мантиї туристів меншеше, як освітлена кінці рфакторами найоригінальніша у світі „Венера мілонська“ у Люврї, саркофаг Наполеона чи одна із трьох великих каварень Монпарнасу. А кожного довгоноголого молодця з „артистично“ зав'язаною краваткою, розглядаємо з меншою цікавістю, як інші париські подивуватись об'єкти

Бачити Париж й оглядати його в кількох
тижднях, де немов полизати якусь невимовно добру
лакоминку. Але й кілька днів вистачає, щоб рі-
шити, що це одне з тих рідких міст, яке забить.
Щоб його оглядати довго й основно, місто, де
хотілось би і варто жити. Але автоматичну сві-
тлозвукову сигналізацію руху на вулицях, на спосіб
американський, таки треба там завести!

3) Вже маємо урядовий дозвіл на ювілейні наліпки, які буде можна продавати на терені воєводства львівського, тернопільського і станіславівського в дніх 11.—13. грудня ц. р. В цих дніх не сміє бути ніякої української хати в краю, якої вікна не були б прикрашені ювілейними наліпками, тим більше, що таким способом гідно вшануємо не лише великий ювілей хрещення, але й день імянин ВПреоєв. Митрополита Андрея, що припав на день 13. грудня. Ціна ювілейної наліпки 10 сотиків. Місцеві Комітети „С.Х. У.“ вже тепер нехай присилають масові замовлення до Ділового Комітету в Львові.

4) Усі місцеві й окружні Комітети „С. Х. У.“, що взяли до поширення ювілейні видання, повинні в найкоротшому часі вивизатися зі своїх грошових зобов'язань. Всімі недостатніми в цьому напрямі незвичайно утруднюють Ділового Комітету дальшу працю для успішного переведення цього Великого Ювілею. Значучо, що справу ювілейних видань веде каса Української Католицької Молоді і тому прохано взяти під увагу всі писма цієї каси в подвійній справі.

Львів, 12. жовтня 1938.

ДІЛОВИЙ КОМІТЕТ
„СВЯТА ХРИСТІАНСЬКОЇ УГРАДИ“
Дарів. Нова Світа

О. Ю. Дзерович,
заст. гол. упр.

Р. Данилович,
секретарь

О. ЛЕВИЦКА, С.КА. Львів, Кордєвського 51.

Сторінка без політики.

Словник для залюблених.

Коли Ви, Шановна Читачко, закохані, тоді добре знаєте, кільки клопоту спричинює Вам той „вибранець Вашого серця“, без якого Ви не можете жити.

Мужчина це дике й неуговне створіння. Треба вміти присмирити його відповідним способом та жестом, щоб він шкочав кітти та дав себе лависти на мотузку там, де „слаба“ жінка може його завести, себто до вікна...

Осьтак тижневик „Парі Клер“ намагається допомогти гарним жінкам та оголошує „словар для суджень“, який творить кодекс поведінки жінки з мужчиною, залежно від того, який тип мужчини творить такий „Дорогий Данко“ чи „Милый Ромео“.

Виходить із цієї статті, що жінці вистане заглянути лиш до словаря, щоб приборкати мужчину й розкохати його в собі.

СПОРТОВЕЦЬ.

Це тип відважного, коло 25-літнього мужчини. Він кермується радше відрухом, не надумується довго над одною справою. Влача доволі рівна, погідна. Звеличує свою матір. Середня життєва позиція. Він не приважує надто великої лави до кар'єри та грошей. У першій добі знавості обов'язком жінки є як слід повести розмову. Не вільно плести терезів про суки, бо це його зводить. Треба залишитися собою, та — борони Боже, не намагається очарувати його своїм знанням та світовим виробленням. Треба вміти оцінювати вартості спорту, але перш усього дати йому дискретно зрозуміти, що передусім він є знавцем у тій ділянці. Від часу до часу не вадить йому підлашуватися, але так, щоб він цього не заперігив. Жінка мусить вміти слухати й захоплюватися разом із ним, коли він розказує про спортові змагання, які бачив, або в яких брав сам участь. Ніколи не можна нарікати на погане самопочуття, жінка мусить бути здорова й відважна, при цьому весела, так, щоб як говорив до своїх товаришів: „Ось козир-дівка“.

Коли дівчина йде з ним до рестораки, повинна їсти з апетитом, вибирати прості, здорові та недорогі страви. Одягатися треба скромно, не порохто.

Коли врешті прийде любов — треба широко відкрити свої почування, але слід зберігати холеричність та уміркованість між чужими людьми. Спортсмен не любить „розголошувати“ своїх почувань, бо це не в його „мужеську лаву“. Тоді вражуватися, коли поплудні він не впадає коханої. Напевно має змагання або тренування коханої.

Слід ще при цьому пам'ятати про його маму, яку він любить та вийти із нею часом до міста, намагаючись здобути в неї симпатію й довіру, хоч він вільно надто їй накидуватися.

САМІТНИК.

Такий любить перш усього свою працю. Він інтелектуальний, очитаний. У товаристві жінки почуває себе ніяково. За те в інших життєвих обставинах зберігає певність себе. Його лави у бюрі чи в фабріці. Вік 38—45 літ.

Із самітником уже трудніше діло. Жінка мусить бути орієнтована, зберегти холодну кров, не показувати прихв.

Хоч він може й багато читає та знає, та всеж таки менше від нього і зовсім не зацікавить його, що в ділянці освіти іще багато треба вивчати. Не оминайте жінка на політичні і соціологічні теми, та дайте йому зрозуміти, що багато можете від нього навчитися. Слухайте пильно його викладки, щоб він був переконаний, що ви інтелектуальна жінка, бистра і дотепна. Не вивчайте жінка, ні холодної, коли до вас заглядають. Ресторани вибирайте відомі з доброї слави та дозволяйте йому вибирати страви. Він хоче зрозуміти, що ви не берете життя трагічно та що ви інстинктивно добре почуваєте себе в його товаристві.

Коли з ним поінтересуєтесь, тоді шануйте його особливим та невинним „мані“, бо він їх і найкраще виражає для вас, резигнувши з самотнього життя.

Не дайте йому відчувати, що він „знавша“ — хай почувається „свободно“ у власній лаві, хай виходить і вертається, коли захоче, не переборюючи оголошувати, де йде й поїде.

СВІТОВИЙ МУЖЧИНА.

Він почуває себе добре тоді, коли окружає його рій вродливих жінок. Це скептик із великими вимогами. Він одягнений завжди без замиту. Темперамент „милого пустяка“ й обережність расового джентельмена творять тип, який вагається у віці 30 і більше літ.

Ви мусите бути привабливі й заразом зберегти легку віддачу. Мусите бути елегантні без закиду, мусите виріжуватися посеред інших жінок та стерітись неприродної пози. Треба вам поділитись природністю із вибагливістю одягу й думки, бо в розмові ви повинні виявити орієнтацію й ніжний дотеп. Добре, коли ви зумієте підлашуватися, але так „пів жартом“, щоб він ніколи не був певний, чи говорите поважно, чи... кепкуєте собі з нього. Будьте при тому загадочні та зацікавлені його своєю особою, залишіть завжди якийсь сумнів: хай він якнайдовше розв'язує заклад „семи жіночих душ“. Подбайте, щоб він завжди дивувався. Коли ви вже навіть певні його кохання, постарайтеся, щоб він не був певний вашого.

СЕНТИМЕНТАЛЬНИЙ.

Сентиментальний мужчина ідеалізує жінки. Він повний уяви, але не дурний. Чарівний, привабливий до домового огнища та спомінів. Правила, він не багато має приятелів, але ті, яких має, цінують його та люблять. Його вік 20—30 літ, він може бути бідний або багатий. Для нього ви мусите бути сестричкою жінкою — ніжною, чутивою. Можете бути інтелектуальною, але оминайте „інтелектуалізм“ та сухих відповідей. У розмові виявіть свою владу так, щоб вона виглядала схильна до оптимізму, теплих зворушень та до ідеалізму. „Він“ повинен виповнювати весь зміст вашого життя. Якби ви поважилися „близьку“ у вітальнях та вести флірт — тоді втратите його назавжди.

Підчас прогулянки слід виявитися доброю господинею. Він напевно буде зворушений, коли побачить у кишені смачні тісточки, які ви самі спекли.

Коли ж сентиментальний молодіть ослідується, не завадить вам трохи прослезитися.

НЕСМІЛИВИЙ.

Несміливий мужчина буває завжди спокійний. Окруження часто його не розуміє, він шанує своїх приятелів і людей, що виявляють йому свою симпатію. Вік: 25—35 літ.

Навіть, коли й він неспілий, мусите ним легко покормувати, постарайтеся про вашу стрічу та „світанок кохання“. Розмови спрямовуйте на теми, які його цікавлять та дозволяйте йому говорити. Не намагайтеся бути неприродною, інтелектуалісткою, але будьте ширі та безпосередні. Дайте йому відчувати, що ваші серця б'ють одним ритмом.

Одягайтесь так, щоб він міг вами чванитися, але й щоб не потребував бентежитися надто сорокати або привабливим та ексцентричним одягом.

Від нього компліментів не ждьте, за те будете мати відданого чоловіка і в хаті спокій, який межує з монотонією. Збережіть свій чар та вроду. Ваш чоловік гідний цього, хочби й не заперігив, що ви маєте новий капелюх, чи сукню. Він мовчазливий, опанований, але найкращий з чоловіків.

МИСТЕЦЬ.

Це людина жагуча, химерна, нерішена та з живою уявою. Життєве становище завжди непевне. Бажає з ним про останні розшуки в Малій Азії, про майбутню виставу малярства, про різьбу і т. д. Дозвольте йому говорити, слухайте його з зацікавленням, подивляйте його отверто й без сорому та підлашуйтеся йому яконайбільше. Можете бути певні себе, але без переборщення. Не вільно вам у ніякій формі проявляти „консерватизм“. Ходіть із ним на вистави мистецтва, слухайте повисше, але залишіть йому переконання, що вам далеко ще до такого знання. Одягайтесь оригінально та не говоріть про... авта.

Життя з мистцем не легке. Можна дістати все, чого забажаєте, але мусите вибрати догідний мент. Не забувайте, що він химерний, упер-

тий та що він може „станути дуба“. Часом жінка мусить бути по материньому вибачлива, усміхнена від ранку до вечора. Ведіть рахункові книжки, коли він цього не бачить і сумерком читайте йому наголос поезії...

Справді дивно стає, прочитавши осьтакі. Видно, що різні закордонні журнали або не мають кращих тем, або справді спекулюють на найновості, легковірності своїх читачів, у цім випадку читачок. Змагання скопити життя у рамках якихсь приписів та поучень сходять (особливо в американців) уже на дивовид.

Проте годі не признати, що ця „високонаукова“ статейка, яка мала би стати рецептою для закоханих, спирається на деякі знання психіки людини.

Медицина загадка.

Перед кількома днями відбувся в Будапешті похорон 72-літнього високого почтового урядовця Арона Арані. Була це доволі відома постать завдяки одній трагічній події, яка трапилася Арані ще в 1911 р. Арані зазнав тоді важких ран і потрясення мозку підчас залізничної катастрофи. З причини недуги, яка опісля витворилася, Арані не бачив нічого 10 літ. При цьому його зміст дотику був такий слабкий, що він був просто немічний як дитина і йому мусили у всьому помагати.

По десяти роках Арані віднакшав зір, але стратив зовсім апетит та одночасно пам'ять і то до тієї міри, що він не пам'ятав ні події, яку пережив, ні ходу своєї важкої хвороби.

Такий стан тривав кілька місяців, відтак Арані запав у сон та спав із короткими перервами 10 літ. Він будився лиш тоді, коли шлунок домагався поживи. По десяти роках він розбудився, але не зясував собі зовсім із цього справи, що проспав такий довгий час. Про все забув, не знав як він називається, яке ім'я його жінки, навіть дивувався, коли йому казали, що він жонатий. Навіть читати й писати забув і мусив другий раз забиратися до цієї науки.

Від того часу він був зовсім нормальною людиною, аж недавно запав знову в сон, з якого вже не пробудився.

Рекорд у відтовщуванні.

Своєрідний рекорд здобув відомий у Фінляндії адвокат Морріс Деляж.

Він був дуже грубий і важив 120 кг. Перед двома місяцями рішив він перепровести на собі лікування відтовщування. Взявся до цього з таким завзяттям, що здобув у цьому рекорд. Він піддавався різним масажам, брав парафінові купелі, ковтав різні пігулки та довів до цього, що за один місяць стратив на вазі 31 кг. По другим місяці такогож лікування важить він сьогодні 53 кг.

Дивно, що не зважаючи на такі форсовні заходи, добродій Морріс Деляж, чується зовсім здоровий і не ослаблений на серці.

Найстарша гра.

Експедиція, що її організував американський археологічний інститут та дирекція музею в Пенсильвенії для переведення розшуку в Іраку, найшла підчас тих розшуку шахові фігурки, що походять імовірно більш-менш із часів 4.000 років перед Христом.

Це безсумнівно доказ, що гра в шахи є найстаршою грою, відомою в історії людства.

100-ЛІТТЯ УРОДИН БІЗЕТА.

У Франції Адуть тепер дбайливі приготування до „тижня Бізета“, з нагоди сотих роковин уродин великого композитора. Ці роковини творця опери „Кармен“ та „Ловців перлин“ відбудуться дуже величаво. Підчас „тижня“ гратимуть опери Бізета у найкращій світовій обсаді. В тому часі відбудуться теж вистави музичних та співочих товариств. Всі опери виставлять у великій будинку париської опери.

НАЙДОВШИЙ ДЕРЕВ'ЯНИЙ МІСТ.

У Зауценних Державах існує найдовший у світі дерев'яний міст. Збудували його 35 років тому з жонтої американської сосни та імпрегуючи креозотом. Він тягнеться 9,3 км. та спочиває на приблизно 2.000 стовпах. Ці стовпи воні подекуди 14 м. глибоко. 10 років тому більшу частину дерев'яного матеріалу цього мосту заступили новим.

наше. Вспомни, что ты человек.

Німеччина домагається вільної руки на Сході та звороту кольоній, пропонуючи гарантії для Англії та Франції.

Як твердить лондонський „Сандей Диспеч“, берлінський уряд познайомив британського амбасадора з німецьким планом, що його небавом пропонають у Парижі та в Лондоні. Зміст плану ось який:

1) Німеччина загарантує всі французькі кордони.

2) Німеччина визнає британську імперію в її теперішніх межах та формі.

3) На основі пактів Німеччини з Англією та Францією ці три держави обмежать повітряні зброєння.

4) Німеччина, Італія, Англія та Франція зобов'язуються не заключувати пактів з ССР.

5) Англія та Франція дадуть Німеччині вільну руку на Сході.

6) Англія та Франція звернуть Німеччині всі її давні кольонії.

Чехи не приймуть французької допомоги.

Підчас побуту у Празі провідник французької генеральної конфедерації праці Жуо обіцяв організувати у Франції збірки на підмгу Чехословаччини.

Чехи відкинули цю поміч: вистачить — мислять — коли Франція не буде сплиувати господарського розвитку Чехословаччини.

АНГЛІЯ ДАСТЬ ЧЕХІ ФІНАНСОВУ ПІДМОГУ.

Чеська фінансова місія, під проводом Подпішля, пропонує британському уряду ме-

морію, в якому чеський уряд подає причини, чому він мусить просити в Англії фінансової підмоги.

Британський уряд наказав Англійському Банкові, щоб він негайно виплатив асигнатами Чеському Банкові 10.000 фунтів стерлінгів, як зачет на підмгу. Цей зачет аужне чеський уряд на негайні потреби, зв'язані з утратою прикордонних земель, перш за все на поміч та тимчасове заняття для чеських утікачів.

— о —

Німеччина відступає Чехії 12 сіл

ТА ДВА ВАЖНІ ЗАЛІЗНИЧІ ДВІРЦІ.

Підчас переговорів чесько-німецької комісії, що мала означити кордон між обома республіками, представники німецького уряду повернули чехам, зажиті уже німецькими військами, 12 громад у повітах Біновіцкім та Ічиніскім.

Німецькі війська евакуювали ці села. Водночас німецька влада погодилася на нейтралізацію двох залізничних дворців у Свинові та Полянці, недалеко Моравської Острави; оба дворці переняла чеська залізнична служба.

Ці дворці мають велике значіння для залізничної сполуки Праги з північною Моравією, бо це два важні вузли на лінії Моравська Острава — Прага.

РОЗМОВИ МІН. ХВАЛЬКОВСЬКОГО З МІН. РІБЕНТРОПОМ ДОВЕЛИ ДО ГОСПОДАРСЬКОГО І ПОЛІТИЧНОГО ПОРОЗУМІННЯ.

У берлінських політичних колах переконано, що розмови чеського міністра закордонних справ Хвальковського з мін. Рібентропом довели у засадничих справах до порозуміння і то, не тільки у господарській, але й у політичній сфері.

ЧЕСЬКО-НІМЕЦЬКЕ ЗБЛИЖЕННЯ.

Чеська преса одобрює нову політику чеського уряду та зазначає, що з реального погляду це одинока розумна дорога до правдивого розвитку. Чесько-німецька співпраця може принести обом сторонам тільки користі.

Влада уневажила заборону поширювання на території Словаччини Гітлерового твору „Майн Кампф“ та повернула дебіт 5-ом забороненим досі німецьким щоденникам.

НІМЕЧЧИНА ВПУСКАЄ ЧЕСЬКІ ТОВАРИ ДО СУДЕТІВ БЕЗ МИТА.

Німецький уряд увільнив покищо від мита чеські товари, що їх вивозять до Судетів.

ЗАСАДНИЧА ЗМІНА У ЧЕСЬКІЙ ПОЛІТИЦІ.

Як основну умовину наладження прийнятних відносин між Берліном та Прагою, поставив Гітлер домагання, щоб чеський уряд вірвав усі зв'язки з Москвою.

З хвилюю, коли розпочнуться розмови мін. Хвальковського з Гітлером, прийде основна зміна у закордонній політиці нової Чехії. З цим зв'язана також господарська політика, тому сподіються у майбутнім господарської співпраці Німеччини та Чехії.

Українці в Німеччині проти зазіхань

МАДЯРЩИНИ.

Українська Громада з осідком у Берліні відбула дня 11. жовтня ц. р. сходини, присвячені справі Закарпаття. Перед дуже чисельно зібралим громадянством м. Берліна управа Громади ареферувала справу Закарпаття та зисувала заходи, що їх поробила, щоб сполуари-

зувати цю справу на чужині. Збори одноголосно прийняли через аклямацію відповідну резолюцію і виступили з обуренням проти всяких сироб потортати засаду національного самозначення та рішуче відкинули малярські зазіхання на спокійну українську землю.

Краще мало, але часто.

Восьмидітих Оксана, донька несаможної тридцятирічної пари, раз вирвалася при гостях:

— А я вже маю посаг!

Занувано жартівливо адивування. Родичі, трохи абеніжесні, висинили:

— Це ми жартом говоримо, що збираємо для неї посаг, але в дійсності вона вже має на шкелі відложених кілька тисяч.

— Якже це? Ви зі своїх невеличких заробітків уже аспіли стільки відложити?

— Якраз не з заробітків. Діло в чому іншому: завжди в кожній лютерії купуємо для Оксани частину лосю. Це рахується як винаюча й її власність і вважаємо, що не маємо до нього права, як виграє.

— І виграє?

— Не завжди, але час від часу впадає якась вигра. Раз виграли тисячу золотих. Ніколи не виграє великий лос, але невелике щастя біля нас анується. Добре й це. Це а цілості від-

кладаємо для неї. Чи моглиб ми в інший спосіб щось аюощадити? Часами в неї позичаємо, потім знову віддаємо. В кожному разі маємо резерву.

— Сподіюся, що тепер може випадє якась більша вигра, — сказала Оксанина мама. — Маю якусь динке довіри до цього числа...

— Не треба багато вимагати, — перервав батько. — І так не можемо нарікати. Я волюю малі, але часті вигра. Маю більше приємності. Я, як навіть не виграю, то думаю, скільки радості мають ті, що виграли. Так важко тепер на світі жити. Для неодиного це дошка рятунку. І тому, на мою думку, кожний повинен купити бодай п'яту лосю. Є ще кілька днів часу. В середу зачиняється тягнення і класи сорок третьої Класової Лютерії. Хто не має лосю, цей добравильно вилучується з круга можливості поправити свою долю! А поправити свою долю хіба кожний хоче.

З життя наших установ.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ Т-ВА „МОЛОДА ГРОМАДА“.

В суботу 15. ц. м. відбулися Загальні Збори Т-ва „Молода Громада“ у Львові, що їх відкрив голова інж. А. Палій короткою промовою про напружені праці Т-ва. З черги складала звіт з діяльності: секретар д-р Л. Макарушка і скарбник П. Бекесевич, О. Навроцький про життя клубу та дир. С. Волошинівський, який відчитав звіт К. Комісії.

По короткій дискусії над звітами Загальні Збори — на внесок дир. С. Магальяса — признали абсолюторію Раді.

На внесок дир. М. Хроновата нову Раду Т-ва вибрано одноголосно в такому складі: інж. Андрій Палій — голова, Осип Навроцький — заступник голови, члени: Роман Купчинський, д-р Іван Гига, Петро Постолюк, Петро Бекесевич, Ярослав Гладкий. До Контрольної Комісії ввійшли: Юліян Шепарович, Любомир Макарушка, С. Волошинівський. До Господарської Комісії ввійшли: Ярослав Скопляк, Микола Бонковський, Іларій Ольховий, Юрій Крохмалюк та Іван Рудницький.

Висоту членської акладки устійнено на 2 зол.

ПОСВЯЧЕННЯ ДОМІВКИ „МІШАНСЬКОГО БРАЦТВА“.

В неділю, 16. ц. м. вполудне відбулося посвячення нової, просторої домівки „Мішанського Братства“ (Ринок ч. 42. П.), в якому взяли участь представники наших установ, товариств і організацій.

Посвячення домівки довершив о. проф. Хомин, який виголосив теж принагідну промову про завдання українського мішанства і побажав якнайкращих успіхів „Мішанському Брацтву“ і його праці в новій, просторій домівці.

За сердечні побажання подякував о. проф. Хомині голова „Мішанського Брацтва“ д-р Ст. Біляк і передав на його руки покліл Митрополитові Кир Андрееві. З черги представники установ, товариств і організацій склали устні привітти. Слід згадати, що наспіли теж письменні привітти, які відчитано. З черги присутні вписувалися до пропанятної книги, по мистецьки виконаній переплетником Кривешицьким. Це миле свято українського мішанства скінчилося спільним сніданням, переплітаним принагідними промовами.

Мадяри нічого не скористають.

З Берліна повідомляють, що в тамошніх колах панує переконання, що малярсько-словацький конфлікт вирішать радше по думці Праги, ніж Будапешту.

„ПОВСТАНЦІ“ ПОЗИЧЕНІ З МАДЯРСЬКОЇ АРМІЇ.

Уряд Закарпатської України ствердив в офіційному комунікаті, що в краю нема ніякого повстання. Зате малярська організація „Мадяр Саботчамотов“ (з осідком у Мадярщині, під проводом підполковника малярської армії Гааши) вислала на малярсько-закарпатський кордон з Кішвараду відділ партизанів, зложений з старшин, підстаршин і воєків малярської армії. Цей відділ перейшов кордон і почав робити бешкети на території Закарпатської України. Військо азіквідувало цей відділ; з полоненими поступило військо згідно з законами війни. Мадярські старшини піддалися.

ПОЛЬСЬКИЙ КОНСУЛЬ В УЖГОРОДІ ПРОТЕСТУЄ.

В суботу чеський жандарм спинив коло Ужгороду самохід польського консуляту з Ужгороду. Консуль Хауупчинський звернувся до мін. Парканія з протестом.

ВИНАТКОВИЙ СТАН У ПРИКОРДОННИХ ПОВІТАХ СЛОВАЧЧИНИ.

Словацький краєвий уряд у Братиславі апровадив винятковий стан у всіх словацьких прикордонних повітах та в Кошицях.

СЛОВАКИ ДОМАГАЮТЬСЯ ЧАСТИНИ МОРАВІЇ.

„Словак“ видигнув домагання, щоб до Словаччини прилучити частину Моравії, заселену словаками. Такий постулат видигнуто ще 1918 року.

Ділом ушануйте пам'ять тих, що своїм аусладом та терпінням поставили нас у ряд ацій.

Свято української кооперації.

КООПЕРАТИВНА АКАДЕМІЯ.

Заходом Т-ва Українських Кооператорів у Львові відбулася в неділю 16. ц. м. в год. 12-й випуску кооперативна академія в залі Театру Ріжнородностей, яку відкрив голова РСУК інж. Ю. Павличковський, призначивши Преосвященного Никиту, представників установ і кооператорів. Опісля голова виголосив гарно обдуману промову про ідеологічні основи українського кооперативного руху. З черги мужеський хор „Сурма“ під управою дир. Пашкевича відспівав кооперативний гимн, а п. Сенник-Грешаков виголосила прегарно рецитатцію „Литаврі еліянія“, за що присутні нагородили її бурхливими оплесками. Далі начальний директор РСУК Остап Луцький виголосив одногодинний реферат про розвиток українського кооперативного руху на наших землях у Польщі. Присутні довідалися, що в українських кооперативах пристосовано річно пересічно 50.000 членів і що наші кооперативи об'єднали вже 70 прц. українського населення у Сх. Галичині. Промовець заступав переходи, що їх мусить поборювати українська кооперація та статистичними даними ілюстрував досягнення українських кооперативів. Реферат, виголоше-

ний з питомою красномовністю, пробив на присутніх сильне враження, бо виявив, що в кооперації український нарід працює інтенсивно для свого загального добра. На дальшу програму склалися хоромі продукції „Сурми“ і дві деклямації: учениці та ученики незалежно основаного кооперативного ліцею. Академія скінчилася відспіванням національного гимну в год. 2.45.

ПОСВЯЧЕННЯ ДОМУ УКРАЇНСЬКОЇ КООПЕРАЦІЇ.

В год. 5-й пополуці відбулося посвячення Дому Української Кооперації у Львові при вул. Технічній ч. 1, що його довершив Преосвященний Кир. Никита в асисті о. прап. Л. Куницького, о. ради. Семчишина та о. д-ра Фігола. По посвяченні Преосв. Кир. Никита виголосив промову і передав привіт від Митрополита Кир. Андрея для української кооперації.

Опісля присутні засіли до столів на перекуску та провели час на милай тютірці, переплітаний промовами. Голова РСУК інж. Ю. Павличковський подав історію придбання Дому Української Кооперації та заступав усі труднощі, що у зв'язку з тим прийшлося побороти.

Біжучі рахунки,
багатікові розплати (чеки й перекази),
вклади (аванси), вилучення, а vista в золоті),
дрібна ощадність,
скуповування цінних паперів!

ПРОМ-БАНК

Львів, Гродзкіх 1. І. п.
Тел. 292-15 і 200-15.

Інкасо, доміціль, ексконт векселів,
Інкасо рат післяплат,
Оборотний кредит,
Організування промисл підприємств

Ті, що здобули славу і багатство.

Був час, що дивні перекази про середовичних лицарів перестали цікавити читачів. В місце тих, появилася оповідання про героїв мідшал. Робізнам Крузо де ідеал тих часів.

Герої ці, молоді люди, їхали далеко у світ, шукаючи пригод. Їхали на океани, в незнані краї, між дивних людей, там осідали і жили новим життям. Ці оповідання відзеркалюють дуже добре те, чим жив тоді світ. Це доба великих і сміливих подорожей. Молоді, сміливі люди, повні запалу і підприємливості доходили просто до геройських діл, а верталися домів багаті в славу і золото.

З одної сторони, гнала їх жажда великих

пригод, а з другої, не менша — віра в здобуття багатства. Згідно получили лицарську амбіцію з чисто купецькою і дали підставу під теперішню господарку. Змінилися часи, скінчився мідт про купця-лицаря, а місце його заняв купець теперішній такий, якого бачимо щодня з усіма добрими і злими сторонами.

Сьогодні молодий, підприємчивий чоловік, не забуваючи про працю, будня, пам'ятає, що мусить набути льотерійний лос. Знає він про те, що вже починається тягнення першої класи сорократної Льотерії, а день 19. жовтня може бути днем його слави і багатства.

ОЗОН розвиває горячкову виборчу акцію.

МІНІСТРИ НА ВІЧЕВИХ ТРИБУНАХ.

По устійненні листи кандидатів на посади ОЗОН рушив до атаки — за виборцями. Планую, на широку мірку закроєну виборчу акцію залучаював ОЗОН у неділю 16. ц. м., вислаючи на вічеви трибуни свого шефа, ген. Скварчинського у Львові, віцепрем'єра Квятковського у Катовицях і мін. Ульриха у Кракові.

Зізд членів ОЗОН-у у Львові зібрав кілька тисяч поляків, здебільша службовців самоуправних установ та вських урядовців, які під час дефіляди несли різні транспаренти з виборчими гаслами. По дефіляді, що її приймав шеф ОЗОН-у ген. Скварчинський в асисті воеводи Біліка та місцевих провідників ОЗОН-у на Мазейській площі, відбулося віче у Великому Театрі. Перший промовляв голова округи ОЗОН-у у Львові проф. Коаліковський про напружені польської державної радці на східних землях. По нм довшу промову виголосив ген. Скварчинський, що говорив про заслуги і значіння Львова для Польщі, про сильну віру, любов, геройство, честь і незламність у боротьбі польської громадянства у Львові, що є теж основою збірного життя цілого польського народу та основою винного об'єднання всіх поляків в один моноліт, здатний і до боротьби і до перемогів у праці. З черги промовляв президент м. Львова Островський про роль Львова в історії Польщі. П. відіграв Львів, якщо буде зреалізовано план великого 2.000-кілометрового вод-

ного шляху Висла—Сян—Дністер, що получити Галиню з Галацом і Балтійське Море з Чорним. „Без Сх. Галичини (в оригіналі: Малопольські Висхідній — прим. Ред.) не можна уявити собі могутності Польщі і тому треба зміцнювати тут польський елемент; кожний поляк цих земель мусить чути за собою силу 34-мільйонного народу“. Далі радця м. Львова Полякіна говорила про роль жінок-польок у справі національного об'єднання поляків. Вкінці промовляв відомий наш „приматель“ п. Войцеховський, підкреслюючи, що роль ОЗОН-у в об'єднанні більшості польського громадянства не вистачає в Галичині, бо тут усі поляки мусять стати під одним прапором. „Неприматель, хоч не наш співгромадянин, саджує, робить заходи, організує, творить силу проти Польщі. У змаганні відорвати цю землю від Польщі проголошує гасла територіальної автономії полуанієво-східних воєвідств. На тій постулат, що його висувують українські провідники, відповідаємо в імені 2.5 міль. (2) польського населення Сх. Галичини — сто разів ні! Наше „ні“ таке голосне, що заглушить слова української автономної згадки; наше „ні“ мусить бути голосне на цілу Польщу від кінця до кінця і голосніше мусить бути крик з наших міст, містечок та сіл між Сяном та Збручем“. Віче закінчилося відспіванням „Не дами землі“, висловку телеграм до Варшави та ухваленням резолюцій.

Варто згадати, що перед дефілядою членів ОЗОН-у ендецька молодь напала на них під воєвідством, де дійшло між обома групами до авантажі бікни. „Дзєнік Польскі“ пише, що напад скінчився побиттям ендеків, яких поліція ледви врятувала перед масакрою. Опісля дійшло до дальших нападів ендеків під час походу прихильників ОЗОН-у вулицями міста від воєвідства під Вел. Театр і на площі перед В. Театром, де теж мусіла інтервенювати поліція. Польські ендецьким студентам помагала польська шкільна молодь. У зв'язку з цим нападом „Дзєнік Польскі“ стверджує, що „до забитих палкарських лобів можна промовити лише палком. Тих палок львівські ендеки дуже домагаються і нехай не адияються, якщо черговий похід ОЗОН-у буде машерувати під такт ударів кіля по їх лобах та плечах“.

ПЕРЕГОВОРІ З ОПОЗИЦІЄЮ ТА ЗМІНА ВИБОРЧОЇ ОРДИНАЦІЇ.

Віцепрем. Квятковський торкнувся у своїй промові в Катовицях недалеких роковин 20-ліття відродження Польщі і перейшов потім до актуальних справ. Він підкреслює, що Польща змагає до керованої і дисциплінованої демократії та виступив проти масонсько-ліберальної демократії, що лише роздирає поляків. Далі закликав безпощадну боротьбу з комуністичним інтернаціоналом та масонсько-ліберальними злочинами, проти яких уряд підготував відповідний закон. Далі підкреслює, що ОЗОН веде переговори з представниками людства і народів та що ці переговори розвивали вже багато незрозуміння. Опозиційні партії повинні зійти до парламенту і там зайняти опозиційне становище супроти уряду. Вкінці ствердив, що теперішня виборча ординація кепська і тому треба її змінити. А що сойм не підняв реформи виборчої ординації, то його розважано, бо уряд не має права змінити виборчої ординації. Зміна виборчої ординації повинна піти в тому напрямі, щоб активні та популярні політики могли бути обрані, незалежно від симпатій, чи антипатій до першньої виборчої колегії, приналежності до ОЗОН-у чи до іншої партії. Слід теж привернути мільйон виборців право голосування на снаторів, щоб зблизити громадян до держави.

ОЗОН ЗДІЙСНЮЄ 9. СТАТТЮ КОНСТИТУЦІЇ.

У Кракові промовляв мін. Ульрих, зазначаючи, що ОЗОН здійснює 9-ту статтю конституції, яка каже, що держава об'єднує всіх громадян для загального добра. Тому промовець, як і два інші агадани представники уряду та ОЗОН-у накликавав до участі у виборах.

По широкому світі.

б. бельгійський прем'єр Ван Зеланд виїхав до Англії та Америки.

Міжнародна комісія контролю евакуації зброновців виїхала до Барселоны.

Румунський військовий суд у Біяроші (Бісарабія) засудив 4-ох комуністів української народності.

У Бельгії дійшло до сутичок під час виборчих акцій. Один сенатор убитий.

У болгарському місті Казанлик вилетіла фєбрику літаків.

Литва будує нову радіостанцію на 60 до 120 кіловатів.

Литавський президент звернувся до прес Чемберлена з проханням мирно погодити за лестискою справу.

Турецький прем'єр виїде в листопаді до Румунії.

До Палестини вернувся британський військ. комісар.

ПОМЕР МІНІСТР КОЛЬОНІЯ ВЕЛ. БРИТАНІЇ.

В одному з лондонських шпиталів помер британський міністр колоній лорд Стюарт. Він — син дуже багатого аристократичного роду, прийшов на світ 1884 р. Біз 1917 був послом в 1931 членом уряду, від 1934 р. членом палати громадської ради. Його брат Олівер — міністр торгівлі.

ПЕРЕД ВЕЛИКОЮ РЕКОНСТРУКЦІЄЮ БРИТИСЬКОГО УРАДУ.

Наслідком смерті мін. колоній та земельної власності лорда Стюарта, лорд Кларк у британському уряді є необхідним для того, щоб змінити на адмін. стан здоров'я уступити головні ради та лорд канцлер. Пятій необхідним сорту — це запроєктовані міністерство землі та служби.

Негайно після повороту прес. Чемберлен обсадило ці теми.

Батьки і діти під Полюс „Прогрес“

„По зборах юрба коло 300 осіб, рушила по-

З Кантону евакуовано у глибину краю коло
пів мільона людей.

Телефонічна сполука між Гонконгом і Кайто-ном перервана.

НАМАГАЛИСЯ ПЕРЕЙТИ КОРДОН ПІД ЛА-
ВОЧНИМ.

НОВИНКИ.

— 3 жовтих шкірок футро — поручає
1 законна у нас тільки Юліна Гаушевський —
Рік осну. 1928 — Львів, рд. Кашітунська 3. 1.
нов. телефон 254-46 1430 4-2

— Задізнача катастрофа під Тарнобжегом відбулася в межах історії 12301 де на вантажний вагон

— Іх було два... Одна йшла заміж за булгаківця, друга за господаря на кілька десятків морзат. Інші шість відомою того самого дня. Потім розійшлись і не малили себе кілька років. Коли по літніх часі одна відвідала другу, запитала: "Чи пам'ятаєш?" — не було віда. А коли господарин показав своїй сестрі, швару в білени, обі враз ажричали: "Пам'ятаєш!" Так, пам'ятаєш — відповіла господарин — сама п'ятої морзати, яка отримала разів пригладувала нам, що всі господарини тілого краю зживають і п'януть зило. Осьні Ілліх, бо саме воно з ситовими побіжними лощами мала"

ПЕРЕМІШЛЬ

[illegible]

